

Vestfælle, hvilken Betænkningens Afgiver nota bene erklærer, at han egentligen ikke kjender meget til, drives Productioner af forskellige Slags, og om, hvorvidt Banen vil være rentabel eller ikke. Det forekommer idetmindste mig, at denne relative Sandhed er kommen en heel Deel bort fra den virkelige Sandhed. Naar det saaledes siges deri, at Vesteregns Production og altsaa ogsaa dens Export indskrænker sig alene til Dværgavl, saa er det jo en bekjendt Sag, antager jeg, idetmindste for de allerfleste Mand, der her ere tilstede, og navnlig for alle Vesterjyder, at Vesteregns Production og Export meget langt fra indskrænker sig til Dværgavl. Det er jo en overmaade bekjendt Sag, at en af de aller væsentligste Exporter er Jædevarer, og at denne Export fra Vesteregnen i Størrelse maaskee kan sættes ved Siden af Exporten heraf fra mange andre Dele af Landet. Jeg nævner blot dette, for at slaae paa, at man dog maaskee ikke saa ganske kan bygge paa de Resultater, der ere fremkomne med en, som Bedkommende selv have tilstaaet, ikke ganske nøjagtig Kundskab til den paagjældende Egn. Det Eneste i denne Betænkning, vi Vesterjyder kunne glæde os over, og den eneste Trøst, vi have tilbage, er den Sidebane til Skjern, som er stillet i Udsigt, og det er jeg temmelig sikker paa er vor sidste og eneste Trøst. Kunne vi altsaa faae denne Sidebane til Skjern, sag troer jeg, at vi, saaledes som Sagerne desværre staae, maage i Guds Navn være fornøiede. Men nu gjælder det, troer jeg, om vi virkelig skulle faae denne Sidebane, eller om det kun skal blive et pium desiderium med denne Sidebane; thi, naar man seer, hvorledes den er opkommen her, saa forekommer det mig rigtignok, at dens Horoscop ikke vil være meget heldigt. Ligesom nemlig Ideen til denne Sidebane kommer frem, saa fortælles der, at den vil være overmaade farlig af mi-

litære Hensyn. Det kan jeg og vel Mange her i Salen ikke ret begribe, hvorledes en Sidebane fra Ribe til Skjern skulde være overmaade farlig i militair Henseende; men det indlader jeg mig heller ikke paa. Altsaa, vi antage, at den kan være farlig. Men, da Sidebanen sagtens bliver den sidste, der bliver bygget, og Hovedlinien først vil blive bygget, saa er der jo, naar man endelig kommer til Sidebanen, al mulig Sandsynlighed for, at den Frygt, man nærer, for hvilken jeg imidlertid vil være meest beroliget ved et Ord fra den høitærede Finanzminister, vil gaae i Opfyldelse, at det nemlig, naar det kommer til Stykket med Sidebanen, da vil hedde sig, at nu ere de militaire Bæmseligheder vorede til en saadan Størrelse, at Danmarks Bæ og Vel berøver paa, at vi ingen Sidebane faae til Skjern, selv om man vilde bygge Alt saa skrøbeligt som muligt, hvilket vi naturligvis maatte finde os i. Det vil man altsaa anføre som en overmaade god og tilstrækkelig Grund til, at der ikke kommer nogen Sidebane til Skjern, at til den Tid Krigsforholdene eller Landets almindelige Vel medføre, at vi ikke skulle have denne Bane, og at vi til Syvende og Sidst ingen Sidebane faae. Men naar, som jeg for lidt siden sagde, den meget ærede Finanzminister f. Ex. vilde yttre sig derhen, at der kan være ligesaa stor Udsigt til at faae denne Sidebane, som til at de andre Baner komme istand, og at det med Hensyn til Liden ikke skulde være betydeligt længere med denne end med de andre Baner, saaledes at man f. Ex. i det Dieblif, man gif fra Ribe og paa, ogsaa gif vestpaa til Skjern, saa troer jeg, at vi, som Sagerne staae, endda maatte slaae os tiltaals.

Finanzministeren: Jeg er ikke istand til at afgive noget Tilfagn i den Retning, som den ærede Rigsdagsmand antydede.